

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Director fondator: Mihai Mihăița

Anul XI Nr.19 (233) 1 - 15 octombrie 2000 3000 lei

„Sansa nu-ți dă, ea doar îți aduce circumstanța favorabilă.”

(Proverb suedez)

Forme fără fond

Tiberius Puiu

A devenit parcă o obsesie pentru români de a confirma în multe și multe ocazii existența formelor fără fond, mai ales de când Maiorescu a folosit pentru prima dată această sintagmă pentru realitățile românești. În România una este denumirea, iar conținutul este cu totul altul decât în alte părți. Se spune că se face reformă și de fapt este numai o restructurare. Se face privatizare și de fapt este un jaf, pentru că se privatizează numai unele sectoare, iar altele rămân să trăiască în continuare din banii contribuabililor. Construim o economie de piață, dar piața în general nu funcționează, rolul cererii și ofertei fiind limitat. În loc să avem competiție, concurență în toate sectoarele vieții sociale și economice, acestea sunt frânate, falsificate, blocate.

Politicienii ne duc cu vorba și nu ne vorbesc niciodată despre adevăratul conținut al reformei, al economiei de piață și nici nu se sinchiesc de bunul mers al economiei de piață. Ați auzit pe cineva să discute despre funcționarea pieței, despre obstacolele care mai există în afirmarea mecanismului de piață? Chiar mai mult, în mod demagogic se vorbește despre corectarea acestui mecanism, care de fapt nu funcționează decât parțial. O altă noțiune goliță de conținut pentru uzul nostru este aceea a integrării europene. Nimeni nu vorbește despre obligațiile care rezultă din aceasta, dar toți așteaptă beneficiile integrării.

Este greu de definit care sunt drepturile cucerite de poporul român în decembrie 1989. Cred că cel mai important, totuși, este acela de a putea alege. De a putea alege un deputat, un partid politic, un președinte, un primar. Și, nu mai puțin important, de a alege când cumpărăm ceva. De a alege magazinul din care cumpărăm. În funcție de preț, de calitate, de comportarea vânzătorilor. Dreptul de a alege nu ar trebui să fie afectat în nici un mod. Alegearea este modul prin care noi, cetățenii, ne exercităm controlul asupra oamenilor politici, asupra eficienței industriei, serviciilor. Bănuim că libertatea de alege nu ne va mai fi contestată. Din păcate însă, mai ales în ultimul timp, alegerile politice au devenit pentru majoritatea populației lipsite de interes, singurii care au emoții sunt candidații.

Peisajul politic din România este dominat de partide care reprezintă diferite grupări economice, care nu țin cont de interesele generale ale populației.

(Continuare în pag. 3)

Confruntarea dogmatismelor

Consecvenți poziției noastre echidistante, nu ne amestecăm în campania electorală actuală, dar în calitate de alegători nu putem să nu constatăm că vechile dogmatisme sunt înlocuite cu altele noi, la modă. Întrucât suntem interesați, în cel mai înalt grad, de asigurarea premiselor unei dezvoltări puternice a economiei țării - câmpul de acțiune al inginerilor - ne interesează ofertele electorale care vizează soluții pentru împlinirea acestui deziderat.

Spre surprinderea noastră, majoritatea competi-

torilor (atât pentru alegerile prezidențiale cât și pentru cele parlamentare) se situează pe poziții dogmatice, preferând refugiu în tot felul de scheme de cabinet și refuzând să reacționeze la semnalele vieții.

De la menținerea vechii și păguboasei dogme a dezvoltării cu precădere a industriei grele (de unde ideea menținerii, cu orice preț, a unor capacități depășite fizic și moral, fără piețe, cu pagube uriașe) până la "teoria" că este mai bine să exportăm forța de muncă ieftină decât să dez-

PREMIILE AGIR 1999
BUCURESTI 15 SEPTEMBRIE 2000

(pag. 5)

Foto: Mihai Musceleanu

Societatea românească:
DILEMĂ?

A. După Dicționarul Explicativ al Limbii Române (Univers Enciclopedic, București, 1998), dilema înseamnă "raționament care pune două alternative dintre care trebuie aleasă una, deși ambele conduc la aceeași concluzie". După Webster's Unabridged Dictionary of the English Language (Gramercy Books, New York, 1989), dilema este și "any difficult or perplexing situation or problem" (orice situație sau problemă dificilă sau cu caracter perplex).

Dicționarul Explicativ al Limbii Române precizează, plastic, accepțiunile cuvântului perplex: «(despre oameni): surprins, uimit, uluit (și nedumerit); încurcat, dezorientat, năuc, năucit». Dicționarul Webster conține accepțiuni similare.

B. Referitor la societatea românească actuală, pot fi considerate reprezentative următoarele aspecte:

1. Economia este încă în descreștere. Datele statistice arată că produsul intern brut (PIB) este sub 75% față de cel atins în anul 1987; deficitul balanței comerțului exterior raportat la PIB a scăzut mult în 1999 și 2000, chiar dacă este încă greu de găsit elemente obiective care să conducă la concluzia că descreșterea se va opri și se va transforma în creștere fermă.

2. Durata de valabilitate a unui act normativ de tip lege sau ordonanță din domeniul activităților economice și financiare este de ordinul de mărime al unui an sau mai puțin. Se pot da multe exemple. Din studiul lucrării Legislația României 1999, vol. 1 și 2, Ed. RAMO București, 1999, rezultă că din aproape 30 de modificări legislative din domeniul economic și financiar (lege ce modifică o ordonanță etc.), 18 intervin după 0...1 ani și 5 după circa 2 ani.

Consecințe:

a) este greu ca întreprinderile din România să-și formuleze strategii de dezvoltare, întrucât acestea implică reglementări economice stabile (sau, cel puțin, predictibile) pe cel puțin 5...10 ani;

b) întrucât legislația este în prezent relativ rapid variabilă în timp, devine din ce în ce mai greu de susținut cu deplină rigoare că statul românesc este de drept.

3. Raportul dintre numărul ordonanțelor și numărul legilor din domeniul economic-financiar depășește valoarea unu. Rezultă că este greu de susținut cu deplină rigoare că în statul românesc actual, cerința separării autorității executive de cea legislativă se aplică efectiv.

dr. Eur Ing Nicolae Costake

(Continuare în pag. 2)

voltăm ramurile care ne apropie de societatea informațională (creșterea exportului se bazează pe confecții și încălțăminte, pe lucrul în lohn) se desfașoară o întreagă gamă de dogmatisme dintre cele mai desuete.

Sunt sloganuri cu un amplu ecou la electorat. Printre ele se promovează o luptă "împotriva dezindustrializării", uitându-se că țările care au înregistrat cele mai mari progrese au renunțat la ramurile învechite, moștenire a secolului trecut, reprofilându-se pe ramurile de vârf cărora le aparține viitorul. Dacă nu ținem seama de exigențele epocii postindustrială riscăm să prelungim la infinit starea de subdezvoltare în care ne zbatem.

La fel de periculoase sunt dogmele prin care tot ce s-a realizat, în trecutul

măi îndepărtat sau mai apropiat, trebuie demolat și să pășim, «dintr-un salt», în societatea informațională. Avem de-a face nu numai cu o dogmă, ci și cu o utopie.

S-ar mai putea da și alte exemple, dar ne oprim aici. Important este ca în calitate de alegători să discernem bine și să nu ne lăsăm amăgiți de tot felul de idei facile, cunoscut fiind că cel mai puternic scut pentru mediocrități, pentru demagogi și populistii îl reprezintă dogmele adânc înrădăcinate și care «sună bine la electorat». Realismul, curajul de a spune lucrurilor pe nume și de a nu ocoli temele «delicate» reprezintă acel minim de garanții că solidității de voturi știu și pot să facă exact ceea ce trebuie pentru a ieși, cu adevărat, din impas. (T.B.)

pag.

Medaliile izbânzii

6

pag.

8

Săptămâna mondială a spațiului cosmic

Personalități ale asociațiilor
ingineresti

Ștefan Fălcoianu

General de brigadă-inginer militar,
matematician și istoric, primul preșe-
dinte al Societății Politehnica

1835-1905

teva zeci la firme particu-
lare.

Scopul inițial al acestei societăți era de informare profesională. În cea seară de 18/30 octombrie 1881, ca președinte provizoriu al societății a fost ales colonelul Ștefan Fălcoianu. Comitetul ales a elaborat statutul prin care asociația inginerescă a fost numită Societatea Politehnică.

Pentru anul 1884, Ștefan Fălcoianu (devenit general de brigadă în 1883), a fost ales președinte în funcțiune al Societății Politehnice. Ulterior a devenit președinte de onoare.

A fost vicepreședinte al Academiei Române între 1886-1888; 1891-1892; 1898-1899. În cadrul Academiei Române a avut o activitate deosebită, a prezentat comunicări, rapoarte, dări de seamă și a condus mai multe comitete de lucru și comisii.

A fost membru fondator al revistei "România Militară".

Pentru activitatea sa militară a fost decorat cu numeroase ordine și medalii, printre care Steaua României, Coroana României, Virtutea Militară și Crucea Trezerii Dunării.

S-a stins din viață la 22 ianuarie 1905.

Mihai Olteanu

IN MEMORIAM

Istoria locomotivelor și a căilor ferate din Banatul Montan

Autor Dan Gh. Perianu

Editura Timpul, Reșița, 2000

Autorul, originar din Oravița, a absolvit liceul la Reșița în anul 1960 și Universitatea Politehnică din Timișoara în anul 1965, an din care lucrează neîntrerupt în cadrul Uzinei de Construcții de Mașini din Reșița. Provine dintr-o familie cu adânci rădăcini în spiritualitatea Banatului, lucru care, alături de calitățile intelectuale pe care le posedă, îl face ca în prezent să poată fi caracterizat ca având cunoștințe enciclopedice, în special din istoria acestei regiuni și privitor la dezvoltarea ei din punct de vedere industrial. El este, de altfel, și autorul cărții *Istoria uzinelor din Reșița* (275 p.), editată tot de Editura Timpul, în anul 1996, cu ocazia împlinirii a 225 de ani de la înființarea uzinelor respective.

Cartea poate fi plasată la intersecția dintre istorie, economie și tehnică, în ea găsim un număr impresionant de date istorice, plasate în contextul situațiilor economice dintr-o anumită perioadă și toate acestea completate cu date tehnice deosebit de interesante pentru specialiști, legate de subiectul enunțat în titlu.

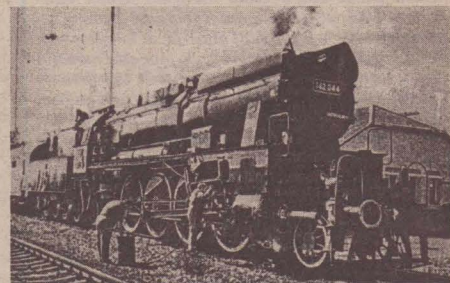
Textul este organizat în 9 capitole și o încheiere sintetizată sub titlul *Reflecții și concluzii* și este, într-un mod foarte inspirat, întregit printr-un număr de 149 reproduceri foto. La finalul cărții este prezentat rezumatul acesteia în limbile germană, engleză și franceză și de ase-

menea explicațiile la reproducerea foto amintite sunt date în cele trei limbi, pe lângă limba română.

Consider remarcabil faptul că în carte sunt tratați cu prioritate oamenii care au contribuit la realizările tehnice relevate, element pus în lumină încă din prima pagină a *Cuvântului către cititori* în care autorul menționează că "... am compus de fapt

au răspândit tehnica de valoare în toată țara."

Aceste idei sunt dezvoltate în carte prin evidențierea unor elemente care îi caracterizau pe acei oameni, cum ar fi înaltul nivel al simțului datoriei, plăcerea de a munci și bucuria pe care o provoacă munca bine făcută, lucruri destul de greu de înțeles în vremurile pe care le trăim acum, în care mediul

un «lăudaș» adus acestor oameni care, prin munca și priceperea lor, au construit an de an și generație după generație ceea ce ne place astăzi să fie numită cu o metaforă destul de uzată «tradiția Reșiței». Același lucru este subliniat și de academicianul Marius Peculea, care în *Cuvântul înainte* inserează: "Cui se datorează ceea ce din locomotivă Reșiței a făcut istorie? Oamenilor și numai lor, profesioniști și oameni de suflet, care și-au lăsat amprenta făcând din Reșița o tradiție industrială, o școală a specialiștilor, care

ambiant economic, politic și social din țara noastră emană tot mai multe exemple că se poate trăi, chiar mai bine, fără muncă.

Cartea este discutată deosebit de valoroasă și acest lucru este atestat și de faptul că deja universități și universitari din Anglia, Franța, Germania, Austria și Ungaria și-au manifestat interesul pentru ea.

O recomand călduros atât specialiștilor cât și tuturor celor care sunt sufletește legați de oamenii și glia Banatului Montan.

Ing. Mircea Cârdu,

SOCTET S.A., București

(Urmare din pag. 1)

Consecințe:

a) întrucât autoritatea legislativă este aleasă periodic de către populația cu drept de vot, ea exprimă (cel puțin în principiu) interesele generale și pe termen mediu (eventual și lung) ale națiunii. Întrucât autoritatea executivă a căpătat un rol similar celei legislative, devine din ce în ce mai dificil de susținut cu rigoare că statul românesc este democratic;

b) întrucât autoritatea executivă funcționează în baza convenirii de către partidele de guvernământ a unor proporții privind ocuparea posturilor de conducere ale instituțiilor statului și ale agențiilor economice aflați sub controlul statului, competența și performanța pot fi din ce în ce mai greu declarate criterii esențiale de selecție a managerilor instituțiilor de interes public (chiar dacă competența și performanța unora nu pot fi puse la îndoială).

Societatea românească: DILEMĂ?

4. Există și un alt număr de probleme de interes general, nerezolvate de mulți ani (chiar dacă, la scara istoriei, 10 ani nu reprezintă un interval mare). Câteva exemple sunt:

a) «blocajul financiar», care reduce posibilitățile de dezvoltare ale întreprinderilor, mai ales dacă au contractat credite bancare. După unele aprecieri, mărirea blocajului economic reprezintă cel puțin 1/4 din valoarea PIB pe an; b) economia paralelă (subterană), care este evaziunea fiscală (are loc în afara legii) și cauza unor probleme sociale crescânde (una din ele fiind munca «la negru»). Unii autori apreciază valoarea ei la circa 1/3 din PIB anual;

c) corupția, care poate fi definită (și deci și constatată...) ca incompatibilitatea dintre avera achiziționată și disponibilitățile personale și, respectiv, veniturile impozitate; d) dobânzile ridicate, care descurajează investițiile productive (cu cât dobânzile pentru credite sunt mai ridicate, cu atât investițiile se amortizează mai greu din beneficiile care s-ar obține); e) de multe ori, instituțiile statului nu se consideră prestatoare de servicii ce sunt reglementate prin lege, ci generatoare de obligații din partea contribuabililor. Cozile la administrațiile financiare pentru plata impozitelor, ca și cele de la unitățile cadastrale sugerează

că, uneori, decizia administrativă se ia fără studii prealabile al consecințelor asupra populației;

f) din presa zilnică rezultă că de multe ori, mari escrocherii sau crime (cauzate, de exemplu, de conducerea auto) au parte de cercetări incerte, urmate de lungi procese cu condamnări blânde (dacă există...). Rolul autorității judecătorești de asigurare a homeostaziei (menținere în limitele legii) a sistemului economic-social poate deci fi pus la îndoială, cel puțin uneori.

5. Există și unele circuite de decizie vicioase. De exemplu, politica din domeniul impozitarii poate fi caracterizată prin:

a) realizarea unui circuit de reacție pozitivă: la

scăderea veniturilor statului, se crește impozitele. Creșterea impozitelor reduce activitatea economică, deci puterea de cumpărare totală, încurajând creșterea economiei ilicite, deci evaziunea fiscală. Rezultă scăderea masei impozabile. Scad veniturile statului. Ciclul se reia; b) nerecunoașterea unei probleme de extremum:

* impozitele prea mici nu asigură veniturile pentru susținerea activității unui stat eficace, care să poată plăti corespunzător funcționarii și susține dezvoltarea activității economice. Masa de impozitare este redusă;

* impozitele prea mari sufocă activitatea economică. Pentru a supraviețui, întreprinderile sunt îm-

pinse spre activități ilicite, deci masa de impozitare scade;

* deci: există valori optime. Acestea trebuie însă determinate prin calcule riguroase.

Consecință: dezvoltarea economică poate fi frântă prin decizii insuficient de elaborate.

C. Din cele de mai sus rezultă:

a) în prezent, societățile românești și s-ar putea asocia termenul de dilemă în accepțiunea 2 a dicționarului Webster;

b) probabil că principala suferință a societății românești este cea a tehnologiei manageriale neperformante. Ea tinde să împingă acum societatea românească spre o fostă țară «eminente agricolă» și mai mult, piața de desfacere, în loc să o propulseze spre ținta contemporană esențială: societatea informațională.

D. Este evident ce trebuie întreprins. Există în acest sens propuneri publicate în «Univers ingineresc» de câțiva ani de zile.

SECTIUNE

în timp și spațiu

Al patrulea Simpozion științific
al inginerilor români de pretutindeni
București, 14-15 septembrie 2000

Acad. prof. dr. ing.
KYÇYKU KOPI,
Albania

Dr. ing. ȘTEFAN CARTOFEANU,
Chișinău, Asociația Inginerilor
din Republica Moldova

O întâmplare cu totul fericită mi-a oferit prilejul să particip la lucrările celui de al patrulea Simpozion științific al inginerilor români de pretutindeni, din septembrie a.c.

Prin diversitatea activităților, Simpozionul a fost un "festival" al științei, culturii și artei, o dovadă a intrării, cum s-a spus, "în rezonanță a reverberațiilor muzicii cu arta constructorilor de mașini, poduri, calculatoare sau alte aplicații ale științei și tehnicii" și a faptului că "astăzi dezvoltarea electronicii a stabilit o legătură structurală între muzică și tehnică". În această privință, știința a fost însoțită pas cu pas de sensibilitate, iar organizația totul a funcționat ca un ceasornic elvețian.

La noi se spune: "Două cuvinte taie pământul". Laconismul - deci nu "tona de vorbe și gramul de fapte", ci invers - a fost sinonimul comunicărilor prezentate cu modestie (frumusețea adevărului) și pregătite cu mare seriozitate științifică, emanând realizări teoretice și practice de valoare. Iată-l pe dr. ing. Mihai Mihăiță, președintele AGIR, cu "Știința și cultura, elemente de bază ale conceptului de dezvoltare globală durabilă". O voce dulce. Trebuie însă să stai de vorbă cu el, să fi surprins de privirile lui blajine, ca să-ți dai seama de ce Domnia sa și întreaga echipă pe care o conduce au câștigat imediat sufletele tuturor. Competența, sinceritatea părerilor și atitudinilor, omenia, entuziasmul, energia blândă dar tenace cu care oamenii de la AGIR urmăresc satisfacerea cerințelor unei activități de proporții, au creat o atmosferă de lucru, dar lipsită de orice tensiune.

În momentele lansării cărții «Ingineria la români» am meditat: «O datorie de pietate ne îndeamnă de a aduce minților luminată ale acestor țări prinusul de curată cinstire» și mi s-a părut că pentru câteva clipe am văzut ivindu-se alături de noi figurile lor energice, temperamentul lor de luptători pentru progres în zăbucimata lor viață...

Apelul Simpozionului a demonstrat că toate stăruințele inginerilor români pe lângă autorități sunt pornite din dragostea lor nemărginită pentru știință, din ambiția de a face ca știința românească să câștige un loc de cinste și să strălucească prin adevărurile noi pe care le cucerește prin muncă. Într-adevăr, România numai din punct de vedere geografic face parte din zona balcanică, aflându-se la Porțile Orientului, iar din toate celelalte puncte de vedere este o țară extrabalcanică prin excelență. Așadar, oamenii ei de știință merită tot ceea ce este mai bun.

Premiile și mai ales «Predarea Baghetei» dirijorului Orchestrei de excepție a Inginerilor - dulcis în fundo - stau mărturie că inginerii români, cu mintea limpede, inima caldă și fruntea în sus, știu să-și îndrepte privirile optimiste spre un viitor înșorit.

Am participat și la primele două ediții ale Simpozionului și vă mărturisesc că aceasta de față mi-a creat o impresie dintre cele mai bune. Încă o dată m-am convins că aceste simpozioane nu sunt pur și simplu manifestări științifice, ci ele reprezintă totodată manifestări de suflet. Ne întâlnim aici, discutăm oficial, discutăm în grupuri, realizăm contacte, facem proiecte de colaborări viitoare - și asta e plusul cel mare.

AGIR păstrează o strânsă legătură cu Asociația Inginerilor din Republica Moldova. Primim în permanență diverse informații, invitații la manifestări, ni se oferă pe gratis publicațiile «Univers ingineresc» și «Buletinul AGIR».

Din păcate, AIRM, deși este recunoscut oficial de către autorități, nu prea este consultat la luarea deciziilor importante pentru țară. La ultimul nostru Congres l-am invitat pe premier, ca și pe numeroși alți înalți demnitari, ca să le punem în față problemele noastre și să încercăm să rezolvăm câte ceva. Dumelelor au venit, problemele s-au pus, ei au ascultat și au dat din cap și... atât, cu asta s-a terminat. A fost o mișcare într-o singură direcție, așa este situația acum la noi.

Eu aș vrea să vă fac o propunere, este o idee care mi-a venit aici și n-am discutat-o cu colegii mei de la Chișinău, dar sunt convins că o vor susține: ce-ar fi ca al cincilea Simpozion să-l organizăm împreună, AGIR și AIRM, la Chișinău? Eu cred că ar fi foarte util, pentru că am putea adresa întrebările ce se lansează în Apel nu numai către guvernarea din România ci către ambele guverne, în special problemele de cooperare, de integrare a celor două părți. Astfel și invitații la Simpozion vor putea să-și facă o impresie mai concludentă despre realitatea de la noi, pentru că probabil mulți n-au fost încă pe «dincolo». Eu personal mă angajez să promovez această idee, să mă consult și cu colegii mei de la Chișinău.

Prof. dr. doc. ing. AUREL CONSTANTINOVICI,
Universitatea de Stat din Cernăuți, Ucraina

Este al patrulea Simpozion la care particip și consider că actuala ediție a avut o tematică foarte importantă pentru viitorul economic și social al României. Mă bucură faptul că AGIR militează continuu pentru ca știința, cercetarea și învățământul din România - mai ales învățământul tehnic - să fie la nivel european. Sincere felicitări conducerii AGIR și tuturor inginerilor români pentru eforturile pe care le depun în vederea dezvoltării țării.

Pentru inginerii români din Ucraina, aceste simpozioane reprezintă un moment când putem să ne adunăm cu toții și să încercăm prin unitate să rezolvăm unele probleme privind dezvoltarea ingineriei în România și în lume.

Cu părere de rău trebuie să vă spun că în Ucraina economia este în momentul de față în stagnare, în decădere chiar, iar inginerii nu își prea găsesc locul, mulți specialiști valoroși văzându-se nevoiți să-și părăsească țara, ceea ce duce, evident, la decăderea potențialului științific și intelectual al Ucrainei.

Aș propune, totuși, ca în viitor la aceste simpozioane să se discute mai serios și mai răspicat problemele dezvoltării României în secolul XXI. În acest scop aș dori ca toți inginerii români să fie membri AGIR, pentru ca poziția Asociației să poată deveni mai decisivă în rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea economică a țării. Ar trebui ca toți inginerii care ocupă poziții importante în societate să susțină renașterea cercetării românești, pentru că fără cercetare în secolul XXI nu avem ce face. Am fost amărât să află că în țara mamă cercetarea se găsește într-o stare gravă. Ar fi bine ca toți parlamentarii, indiferent de culoarea lor politică, să pună spatele la renașterea, salvarea și dezvoltarea cercetării românești. Mai ales că inginerii, cercetătorii români sunt foarte bine cotați în lume. Căderea sectorului cercetare-dezvoltare ar duce la decăderea ingineriei, și noi nu putem să acceptăm acest lucru.

Mesajul Asociației Inginerilor din Republica Moldova

Operată gădă, simați invitați,

Unitatea națională se caracterizează nu numai prin unitatea teritorială, care adeseori este supusă unor schimbări forțate, dar în primul rând prin unitatea culturală, prin spiritul românesc, care persistă practic pe toate meridianele.

Asociația Generală a Inginerilor din România a avut marca inspirație de a iniția și a organiza simpozionul științific al inginerilor români de pretutindeni, care astăzi este deja la a patra ediție.

Schimbarile sistemului de formare inginerescă din stânga Prutului, cât și a întregii vieți social-economice și politice din Republica Moldova, a cuprins în ultimii ani un șir de modificări conceptuale și structurale, care ar fi fost imposibile fără ajutorul dezinteresat al corpului ingineresc din România, în primul rând al centrelor universitare și de cercetare.

Asociația Inginerilor din Republica Moldova este alături de D-Stră în nobila și importanta activitate de promovare și propagare a realizărilor inginerilor români de pretutindeni, a spiritului românesc, ignorând hotarele.

Suntem convinși că astfel de manifestări contribuie la consolidarea corpului ingineresc român, realizările cărui sunt cunoscute și înalt apreciate de comunitatea mondială. Vă dorim în continuare ambiții și mai mari, noi realizări în ceea ce înseamnă cu succes, sănătate, Dumelevoastră, prosperitate țării și poporului român, care pe deplin merită să fie, și va fi - suntem siguri, în rândul celor mai dezvoltate națiuni.

Urzându-le în toate!

Ion Roștan

Președintele Consiliului AIM,
rectorul Universității Tehnice a Moldovei,
academician

